

PRZEPARCIE (1) *sb n*

D sg przeparcu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Udowodnienie, że coś jest złe, mało warte [czego]: Możeli też Xiądz Kanonik tym fię chlubić [...] / iż temu dofyć vczyinił / co obiecował / iż gdy nie tylko iedno mieyfce z piłmá ś. ale więcej niż fto / ku przepárciu / wyznánia náłzego pokázác miał: á iabych rad iedno fłowko ácz nic od niego fłyfzał / ktorymby tych fwoich obcych powieści [...] podeprzec mógł. *NiemObr* 95.

Cf **PRZEPRZEĆ**

LWil